

Codi de referència MTAACCSVS_0005

NOM DE L'OBJECTE Fotografia

TÍTOL Exhibició de partida de simultànies d'escacs al Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià, durant la Festa Major

AUTORS / PARTICIPANTS Fotògraf desconegut

MATERIALS / TÈCNICA 1 fotografia química

LLOC Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià, Barcelona

DATA(ES) octubre 1946

VOLUM I MIDES 1 unitat, 12 x 7 cm

PARAULES CLAU escacs, exhibició, simultànies

DOCUMENTACIÓ RELACIONADA

DESCRIPCIÓ

Els escacs tenen una llarga tradició al Centre de Sarrià. El 1928 es va constituir La Peña d'Escacs de l'Orfeó Sarrianenc que participà en molts torneigs socials i en el campionat de Catalunya. Després de la guerra civil els jugadors d'escacs del Centre s'integraren en una secció general d'Excursionisme i Esports i no fou fins el 1951 que es constituïren de nou com a secció independent sota el nom de Club d'Escacs Sarrià. El club estigué en actiu fins el 1964 i des de llavors els jugadors d'escacs del Centre han seguit fent partides entre ells, sense participar en cap tipus de competició oficial. Actualment segueixen trobant-se per jugar un cop per setmana.

La imatge clàssica d'una partida d'escacs és la de dues persones assegudes una davant de l'altre, sense mirar-se, ja que tota la seva atenció es concentra en el tauler i les fitxes que tenen al davant. Si la partida és oficial, afegirem els rellotges que controlen el temps que cada jugador triga en moure fitxa i que activen sense mirar, mecànicament, després de cada jugada. L'estampa és d'una quietud severa i no transmet gaire moviment ni emoció.

Hi ha, però, una altra imatge ben diferent d'aquesta. La de les partides simultànies. En aquest cas un jugador de nivell i prestigi, un mestre d'escacs, juga contra diversos contrincants al mateix temps. Els jugadors seuen davant cada tauler els quals es disposen en un cercle tancat. Enmig, dempeus, el mestre visita un rere l'altre tots els taulers, recordant en tot moment les vicissituds de cada partida i movent fitxa en conseqüència. No es tracta d'una competició, sinó d'una exhibició. Això permet la presència d'un públic que, dempeus darrera el cercle de jugadors asseguts, pot seguir totes les partides. Les partides simultànies són una festa per als afeccionats als escacs que d'aquesta manera poden enfrontar-se a grans mestres amb unes condicions que obren una petita escletxa de possibilitat de victòria.

La fotografia que presentem és d'una partida de simultànies jugada per un mestre anomenat Sr. Llorens contra jugadors del Centre en la Festa Major de Sarrià de 1946. Com a acte de Festa Major l'ambient és el de participació popular en un espai espai també popular: la platea del Teatre de Sarrià. En aquella època el teatre no tenia butaques fixes, sinó cadires que es posaven i es treien i deixaven la platea lliures per a usos ben diversos. Des de assaigs de l'esbart del Centre, sala de ball o espai de tot tipus de festes i celebracions, fins a unes simultànies d'escacs.

AUTORIA DE LA DESCRIPCIÓ

Llorenç Codern, Montserrat Morera

BIBLIOGRAFIA

Llibre d'Or de l'Estel de Natzaret. 100 anys a Sarrià (1907-2007). Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, 2006.

<https://beteve.cat/btv-noticies-73/100-anys-orfeo-sarrianenc/>

Ajuda'ns a documentar

Document creat el 29/7/2019

Consultar la pàgina web <http://metarxiu.ateneus.cat/>